

hvori Formanden opfordrede Justitsministeren til at foranledige en offentlig Underjøgelse i Anledning af en Begivenhed, som nylig var forefalden i Nærheden af Folkethinget. Jeg vil ikke nærmere gaae ind paa det ved denne Veilighed foresaldne; jeg anseer det for overflødig; Thingets ærede Medlemmer ville vistnok Alle erindre, hvad dengang foresaldt. Efter denne Opfordring fra Folkethingets Formand blev Sag reist, og det vil vistnok være ærede Medlemmer bekendt, hvilket Udfald den saaledes reiste Sag fik ved Høiesterets Dom af 5te d. M. Sagen har derefter været taget under Overveielse i Regjeringen, og Regjeringen nærer den Anskuelse, som den troer ogsaa har været deelt tidligere af Thingets Medlemmer i Almindelighed, at det efter det Udfald, Sagen har faaet ved Høiesteretsdommen, hvorved alfsaa den gjældende Straffelovbog har faaet sin bestemte bindende Fortolkning, maa antages, at der er et Hul i Straffelovgivningen, som der er Grund til at søge udfyldt. Anledningen dertil er givet ved, hvad der er passeret her i Nærheden af Salen, men jeg er overbevist om, at Rigsdagen vil være enig med Regjeringen om, at det Lovforslag, om hvis Fremme og Behandling der kan være Tale, ikke paa nogen Maade bør være en Veilighedslov, saa at vel Anledningen til dens Fremme er givet ved, hvad der er skeet, men at hverken Lovforslagets Indhold eller dets Behandling bør bære noget som helst Veilighedspræg. Det er, om jeg ikke feiler, det første Tilfælde, hvor der fremtræder et Forslag fra Regjeringens Side, blot indeholdende et ligefremt Tillæg til Straffeloven, og det Spørgsmaal maatte da frembyde sig, om der ikke ogsaa i formel Henseende kunde gøres. Noget for at bevare Straffelovbogens Eenhed og Heelhed. Jo mere Priis man sætter paa en sammenhængende Ordning af Strafferetsbestemmelserne, desto vigtigere vil det erkjendes at være, at dette Gode, engang opnaaet, ikke forspildes derved, at der efterhaanden knytter sig en Række selvstændige Smaastraffelove til Straffelovbogen, saaledes at der derved efter nogen Tids Forløb atter fremkommer en Tilstand, hvor der paa Grundlag af den oprindelige

Lovbog er opvoret en Mangfoldighed af mindre Love, med Hensyn til hvilke det kan blive vanskeligt at afgjøre, om de staae i fuld Samklang med den Deel af Straffelovgivningen, der ikke er forandret. I saa Henseende troer jeg, at det vilde være meget nyttigt nu at blive enig om at følge en Form, der i forskjellige andre Lande, hvor man ligeledes har staaet overfor det samme Spørgsmaal, er staaet ind paa, nemlig overhovedet slet ikke at give nogen i Formen selvstændig Tillægslov til Straffeloven, men at give de Bestemmelser, der er Spørgsmaal om at vedtage, en saadan Affattelse, at de indpasses og indordnes i selve den oprindelige Straffelovbog, som om de fra først af have staaet deri. Herved opnaaes, at Paragrapherne bevares saaledes, at Lovbogen til enhver Tid staaer reen og klar i et sammenhængende Hele, trods den bitterlige Kjendsgjerning, at nogle Paragrapher i Tidernes Løb have faaet et andet Indhold end det oprindelige. Man er saaledes istand til, til hvilket som helst Tidspunkt at give en ny Udgaave af Straffelovbogen som en fuldstændig heel Straffelov uden forældede eller affattede Bestemmelser. Derved vil der for dem, der sysselsætte sig med Forslag til Forandringer, opstaae en stærk Opfordring til at lade sig det være magtpaaliggende, at de Forandringer, der bringes i Forslag, ikke maatte være Veilighedsstillæg, men saadanne, der stemme med Straffelovbogens Grundsætninger og videre udvikle disse i den alt begyndte Retning. Det i er denne Form, det Lovforslag er affattet, som jeg herved skal have den Ære at forelægge. Regjeringen har efter nogle Overveielse troet, at den Forandring, hvorom der var Spørgsmaal, naturligt vilde knytte sig til det 11te Affnit af Straffelovbogen. Tilknytningen er i Formen opnaaet derved, at 2 Paragrapher i dette Affnit ere foreslaaede sammendragne til een, hvortil da en ny Paragraph er foreslaaet tilføjet. Det vil erindres, at det 11te Affnit handler om „Forbrydelser mod Kongen og Kongehuset saavel som mod de lovgivende Forsamlinger m. m. (En lille Afbrydelse.) Dette er den officielle Overstrift over det